

Hörnstenen

Teologiska institutet i Finland

4/2011

Henrik Perret

5.9.2011

”Kuriton porukka” – ingen ordning på gänget...

Jag fick häromdagen ett ganska speciellt mail. Det hade sänts till många vänner, och jag sänder det nu till Dig också.

”Jakob var en bedragare, Petrus var häftig, David hade en affär, Noa drack sig full, Jona flydde undan Gud, Paulus var en mördare, Gideon var osäker, Mirjam skvallrade, Marta oroade sig, Tomas tvivlade, Sara var otålig, Elia var melankolisk, Moses stammade, Sackeus var kort, Abraham var gammal och Lasarus var död... Gud kallar inte fullkomliga människor, men Han fullkomnar de kallade.

När man bekantar sig med Bibelns personer, Guds rikes arbetare och vittnen, frågar man sig hur Guds rike överhuvudtaget har gått framåt i världen.

En ganska egendomlig skara! Utan tvekan!

Min första förman när jag blivit präst var Per Wallendorff. Han brukade mest på skämt, men ibland också på fullt allvar säga om oss präster ”kuriton porukka” (ungefär en odisciplinerad skara). Han ansåg att präster ofta ”spelar solo” och inte håller sig till det som är skrivet. Framför allt avsåg han Guds heliga Ord, men ib-

land klagade han över hur någon präst hittade på egna lösningar, när han medvetet eller omedvetet avvek t.ex. från kyrkohandboken.

Däremot kritiserade han aldrig dem som ville hålla fast vid Bibelns heliga Ord, tvärtom. Det krävde han både av sig själv och av alla andra präster.

Pers ord har stannat i mitt minne.

När man tänker på Guds rikes arbetare och på alla kristna, som har fått det största och härligaste uppdraget i världen – gå ut och gör alla folk till lärjungar – måste man nog förundra sig över att Gud har gett uppdraget åt syndiga människor.

Också i våra dagar kan man läsa om detta ”bångstyriga gäng”. Någon faller i en synd, någon annan i någon annan synd. Det är fortfarande så som det var på Bibelns tid att Guds rike går fram genom svaga människor. Mitt i all bedrövlighet är den ovannämnda skaran från Bibelns värld en stor tröst.

I Guds rike handlar det alltid om att Kristus kallar oss att följa honom. ”Följ mig så skall jag göra er till människofiskare.” (Mark. 1:17).

Så gjorde också Petrus.

Lukas berättar om hur Jesus undervisade. Efter att han slutat sin undervisning sade Jesus till Petrus: ”Far ut på djupt vatten och lägg ut era nät till fångst”. (Luk 5:4)

Simon svarade: ”Mästare, vi har arbetat hela natten och inte fått något. Men på din befallning vill jag lägga ut näten.” (eg. ”på ditt ord” vill jag lägga ut näten).

Kanske många tänkte: Du Jesus är nog en god predikant, men du är ingen yrkesfiskare! På djupt vatten?! Näten var ju avsedda för grunt vatten. Men ”på ditt ord”, när Du säger det, så vill jag lägga ut näten.

Och de fick fisk. Båtarna höll på att sjunka. När Simon Petrus såg det, föll han ner för Jesus och sade: ”Gå bort ifrån mig, Herre, jag är en syndig människa.”

”Jag är en syndig människa.” Hur underligt det än är, fick Petrus godkänt betyg i inträdesförhöret. Det betyder inte att Kristus godkänner synden utan att Han lyssnar till syndabekännelsen och förlåter synderna.

Jesus sade: ”Frukta inte. Härefter skall du fånga människor.” (Luk. 5:11).

Också idag kallar Kristus svaga och ofullkomliga människor till sitt rike. För det finns inga andra. Men i Jesu sällskap sker så mycket. Svaga människors vittnesbörd kan bli till välsignelse och frälsning.

Det är också STI:s programförklaring. Far ut på djupt vatten och lägg ut era nät till fångst”. Lita på Guds Ord!

STI vill utbilda unga människor till att arbeta i Guds rike. Vi har mött många begåvade, goda, unga människor, kvinnor och män. De blir goda arbetare, om de lär sig att lita på Bibeln.

Petrus fick också lära sig något annat. Han lärde känna sig själv och han visste

att han var en syndig människa, som behöver Kristi nåd. Det vill vi varje dag påminna om.

Mitt mail och min hälsning skall uppfattas som en uppmuntran. Vi försvarar inte synden, men vi vill uppmuntra dig och oss alla att tro att Kristus kallar ofullkomliga människor till att föra ut evangeliet. Var därför barmhärtig, när du möter svaghet i andra kristna. Försvara inte synden, ge inte upp där det går dåligt för dig, utan skynda dig till Jesus!

”Vi predikar inte oss själva, utan Jesus Kristus som Herren, och oss som era tjänare för Jesu skull.” (2 Kor. 4:5).

En sten vid stranden av Gennesaret på den plats, där Jesus enligt traditionen frågade Petrus tre gånger ”älskar du mig?”
Bild: Aija Aurén.

Nya testamentets budskap under debatt

Timo Eskola

Att skriva böcker om Nya testamentets teologi har fått ett nytt uppsving. Efter år av lång tystnad har nu flera omfattande böcker skrivits. Under de två senaste decennierna har ca trettio böcker skrivits om Nya testamentets teologi. De representerar dock helt olika principiella uppfattningar, som slits mot varandra.

Den första stora frågan lyder: Kan man alls skriva en bok om Nya testamentets innehåll som helhet? De böcker som utgetts den senaste tiden, vittnar om att man kan. Mot denna infallsvinkel protesterar en liberal falang, som anser att det i urförsamlingens värld enbart rådde ett stort kaos. På grund av den stora splittringen i åskådningarna kan man inte skriva ett helhetsverk. Konflikten mellan de olika synsätten är stor.

Varför skrivs det ändå böcker? Först och främst därför att Bultmann, som länge dominerat fältet, nu har lämnat scenen. Han är inte längre aktuell. Forskarna vågar nu skriva annat än olika varianter av hans existentialism. Samtalet om metoderna har vidgats ytterligare, och nya infallsvinklar söks hela tiden. För det andra har Jesus-forskningen nått en helt ny nivå. Den historisk-kristiska forskningen tappade nästan helt bort Jesus. Från och med 1990-talet har forskarna sökt efter nya sätt att studera den historiske Jesus' undervisning.

Åsikterna förändras

Hur märkligt det än låter så lever vi nu i en ny tid. Upfattningen om judendomen under Jesu tid har förändrats. Uppfatningarna om förhållandet mellan Jesus och hans apostlar har förändrats. Och när det gäller Paulus' teologi finns det många nya perspektiv. Och så står hela Nya testamentets teologi inför nya syner.

Den finländska diskussion är i en nyckelställning när det gäller detta ämne. Professor Heikki Räisänen bok *The Rise of Christian Beliefs* (2010) har fått fart på samtalen. I linje med den religionshistoriska teori som han tidigare har presenterat försöker han nu se på Nya testamentets innehåll tematiskt och beskriver hur brokiga texternas synsätt är. Boken utkommer i höst på finska under namnet *Mitä varhaiset kristityt uskoivat*.

Enhet eller splittring

Såsom de initierade vet, vill Räisänen inte längre skriva om Nya testamentets teologi. Bibeln är enligt honom alltför brokig och kontroversiell för att kunna få fram

något enhetligt budskap. Däremot har han redan under ett par decennier hävdad, att man borde skriva en religionshistorisk beskrivning av splittringen.

Hans nya bok tjänar just detta syfte. Räisänen har rubricerat underrubrikerna ämnesvis: eskatologi, synd, frälsning osv. I kapitlen koncentrerar han sig dock på att lyfta fram konflikter och spänningar.

Räisänens teori är i linje med en sociologisk riktning. Han talar om religionen som en symbolvärld. När det inte kan finnas någon gudomlig uppenbarelse, är religionen en del av kulturen. Av det följer att en iakttagelse av Nya testaments värld innebär att man lyfter fram olika nytolkningar. Mellan dessa kan enligt Räisänen inte råda någon större enighet, för de olika grupperna grälade och motsatte sig varandras tankar.

Bokens framställningssätt är ganska polemiskt. Räisänen följer inte helt sin metod utan koncentrerar sig på Jesu fel och apostlarnas förfälskningar. Det största problemet är enligt honom att Jesus inte kom tillbaka. Detta ger sedan upphov till olika förklaringar, vad kristendomen enligt olika apostlar borde vara.

Den narrativa teologin växer fram

Den narrativa teologin utmanar den ovannämnda religionshistoriska förklaringen. Den forskning, som sätter sig in i den nytestamentliga berättelsen och innehållet enligt textens egna förutsättningar finner hos de olika författarna en anmärkningsvärd enhet. I Nya testamentet finns många gemensamma teman, till exempel Israels andliga fångenskap, Davids son som frälsningens bärare och församlingen som Guds sista tempel. Dessa drag kan inte bortförklaras ur texterna.

Det nya perspektivet har framförts av forskare som N.T. Wright, Ben Witherington III, Frank Thielman och Thomas Schreiner. Samma inriktning kommer så småningom fram också inom den finländska teologin. I detta avseende är samtalet hos oss helt i sin linda.

När det teologiska betraktesättet kallas narratologiskt, handlar det om en litet ny betoning. Det handlar inte bara om ett beskrivande betraktesätt, även om det faktum att man betonar berättandet kunde ge det intrycket. Det handlar däremot om att försöka gestalta både de uppenbara och de implicita berättelser eller narrativer, som utgör grunden för sökandet efter soteriologiska eller kristologiska påståenden.

Den narrativa analysen koncentrerar sig på texten. Dess första mål är att gestalta den teologi som finns i texten. Det implicita påståendet i betraktesättet är en analys av den teologiska tematiken i texten. Allt utmynnar inte i en splittring. Genom analys kan man gestalta det teologiska sakinnehållet.

De ovan nämnda betraktesätten är ganska långt från varann. Det innebär att det vad Nya testamentets teologi beträffar blir en livlig höst. En principiell konflikt när det gäller Nya testamentets budskap är oundviklig.

Höstens samtal om bibelteologin kommer igång i höst bl.a. när Timo Eskolas bok om Nya testamentets narrativa teologi (Uuden testamentin narratiivinen teologia) utkommer i samband med STI:s öppningsföreläsning i medlet av september.

Han anförtrodde åt oss försoningens ord

Timo Junkkaala

Verksamhetsledare för Bibelinstitutet, ordförande för STIs styrelse.

Förkortad version av talet vid Dagarna för det andliga livets fördjupande 27.8.2011

Aposteln Paulus skriver i femte kapitlet i Andra korintierbrevet: ”Ty Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv. Han tillräknade inte människorna deras överträdelser, och han har anförtrott åt oss försoningens ord” (2 Kor 5:19).

Paulus påstår alltså att självaste Gud, himlens och jordens Skapare, i Kristus hade stigit ner till vår jord och försonat alla missgärningar som människor har gjort.

Försoningens ord har nått också oss. Det har fört med sig också hit till detta arma nordiska land en ofattbart stor välsignelse och lämnat sitt tecken på vår flagga. Håller vi nu på att slå in på en sådan väg där budskapet om den Korsfäste småningom försvinner och samtidigt för bort allt det goda?

Kristendomen hotar försvinna

Det finns åtminstone tre sätt att tappa bort kristendomens budskap.

Det första och det som syns tydligast är när man tiger, glömmer. Det mest alarmerande draget i kyrkans rapporter den senaste tiden är kanske inte utskrivningsvägen. Med tanke på följderna är kanske det allvarligaste budskapet att det kristna budskapet håller på att försvinna från hemmen. Om man tappar bort aftonbönen kan den förlusten inte ersättas med någonting annat. Ingen evangelisationskampanj kan ersätta den kristna fostran som sker i hemmen. I Östeuropa ser vi den brända och öde mark som den kom-

munistiska ateismen lämnade efter sig. Vi hotas nu av detsamma i en värld förgiftad av ateismen.

Jag vet inte om ett öppet anfall från ateismen är det värsta. Sådant har vi ju fått del av i allt högra grad under de senaste åren. Det har nått oss genom böcker, genom vädjanden att skriva ut sig ur kyrkan och genom strävanden att utplåna all kristen fostran. En blick på 1900-talet väcker en förmodan om att ateismen inte skulle locka, men detta till trots drar den ändå somliga till sig.

Det kanske farligaste är likgiltigheten, den andliga lättjan, försummelseerna. **Olav Valen-Sendstad** säger att motståndet mot Gud sällan syns som en knuten näve mot himlen. Oftast är det att man försummar av Guds ord.

Det andra sättet att tappa bort försoningens ord är lömskare. Det klär ut sig i ett alldeles riktigt tal. Försoningens ord, kärnan i den kristna tron, tappas bort om man talar om Jesus endast som en förebild. Den vanan håller på att vinna terräng i vår kyrka. Jesus får vara budbärare för solidaritet, tolerans och jämlikhet. Men försoningens ord får vika undan.

Visst är Jesus en förebild. Aposteln Paulus skriver: ”Var så till sinnes som Kristus Jesus var” (Fil 2:5). ”Jag har gett er ett exempel, för att ni skall göra som jag har gjort mot er” säger Jesus själv (Joh 13:15).

Världen skulle se helt annorlunda ut om man inte enbart talade om Jesus som förebild utan man levde så som han levde.

Men om Jesus endast är en förebild, då har vi ingen frälsning. Det handlar om en sådan halvsanning som förvandlas i lögn.

På sätt och vis handlar sättet på vilket kyrkan reagerade på den fruktansvärda tragedin i Norge om samma sak. Norska kristna har ställt frågan om inte prästerna och kyrkans ledare har någonting annat att säga än psykologerna och politikerna. **Egil Sjaastad**, chefredaktör för tidskriften *Fast Grunn*, säger att det förvisso är bra att kyrkan liksom andra har betonat vikten av att man ömsesidigt stöder varandra, är nära dem som lider och bryter ner alla barriärer mellan människor. Men kyrkan borde samtidigt säga att vi i sådana kriser kallas att söka Gud. Kyrkan är inte bara en plats för stillhet och meditation. Den är platsen där man söker Gud, lyssnar på hans ord och tillber honom samt omvänder sig från sina synder.

Man kan få förlåtelse för sin synd. Detta försoningens ord är kyrkans eget budskap. Om kyrkan inte förkunnar det, sviker hon sin Herre och står i fara att tjäna andra herrar oberoende av hur mycket hon talar om att acceptera olikheter och om att visa tolerans.

Det tredje sättet att tappa bort försoningens ord ser ut att vara en motsättning till det föregående. Det sker när man försöker hålla kvar försoningens ord men förbigår allt annat i Bibeln. Man tar med endast Guds nåd och lämnar allt det övriga i Bibeln såsom tidsbundet eller onödigt. I synnerhet allt som hör till etiken försöker man lösgöra från Bibeln och på samma sätt kan man behandla Gamla testamentet.

Den kristna kyrkans kännetecken har alltid varit att hon har hållit sig till hela Bibeln. Naturligtvis har man tolkat Gamla testamentet så som Jesus och hans apostlar lärde. Att många ställen pekar på Kris-

Bild: Erkki Jokinen

tus och uppfylls i honom betyder inte att man inte borde hålla sig också till Gamla testamentet, även om man inte längre bär fram gamla förbundets offer.

Om vi försöker skala bort nåden ur Bibeln förlorar vi i verkligheten också den. En sådan nåd betyder ingenting.

Om kyrkan börjar godkänna sådant som Gud enligt sitt ord inte godkänner medför detta tragiska följder både för kyrkan själv och för människorna. Kyrkan har ingen annan makt än makten att förmedla Guds ord. Om hon sviker den uppgiften förlorar hon allt. Om man inte för människor förkunnar Guds lag sådan som den är berövar man dem också evangeliet och möjligheten att omvända sig och få förlåtelse.

Två sätt att tolka Bibeln

Den senaste tiden har man allt tydligare sett att det finns två olika sätt att tolka Bibeln. Å ena sidan anser man att budskapet om Jesus är viktigt, men å andra sidan kan och bör man inte tillämpa etiken i Bibeln.

Man säger bara att eftersom samhällets

situation har förändrats måste det också påverka kyrkans undervisning. Enligt den synen kan man inte längre hålla fast vid sådana lärdomar i Bibeln som står mot majoritetens åsikt. Man bör alltså tolka Bibeln i ljuset av den i tiden rådande vetenskapliga och övriga utvecklingen.

Andra anser att man skall bedöma den samhälleliga situationen och rådande åsikter i Bibelns ljus. Bibelordet innehåller en evig sanning, Guds uppenbarelse, som inte förändras när tiderna växlar och därför bör man hålla fast vid ordet även om mänskors åsikter skulle stå emot.

När man blir tvungen att välja mellan dessa två syner är det bra att lyssna till Frälsarens och apostlarnas röst.

I missionsbefallningen säger Jesus: ”Lär dem att hålla allt vad jag har befallt er.” Det tryggaste är att hålla fast vid Guds ord även om tidsandan skulle storma emot. Det är bättre att vara en minoritet med Guds ord än en majoritet utan det.

Ibland hänvisar man till ett känt ord av Luther när man vill gallra i Bibeln. Han sade att det viktigaste är det som driver Kristus. Men man glömmer bort att reformatorn fortsatte med att säga att hela Skriften driver Kristus.

Utmaningar för att bevara kristendomen

Om det finns tre sätt att tappa bort försoningens ord så finns det också tre utmaningar för att bevara det. Först och främst bör man läsa och studera det. Nästa år firas det tredje av kyrkans temaår och ett speciellt tema är den Heliga Skrift. Nu borde man ta som mål att läsa igenom Bibeln nästa år.

För det andra måste man tro på försoningens ord. Paulus vädjar: Låt försona er med Gud. Det handlar inte bara om det

intressanta uttrycket ”försoningens ord” i Bibeln. Det handlar om att tillägna sig det. Det betyder att för sin egen del tro på det.

De gamla trosfäderna sade att den kristna tron är summan av tre ting. Kunskap om Gud och hans ord. För det andra är det att acceptera Guds ords sanning. Och för det tredje att förtrösta på Guds löften. Då handlar det framför allt om syndernas förlåtelse. Man får äga den i sitt eget hjärta.

För det tredje gäller det att förmedla ordet till andra. Vi har anförtrotts försoningens ord. Får det ordet ännu föras vidare till nästa generation? Jesus har också åt oss anförtrott försoningens ord. Många anser fortfarande att det är rena dårskapen. I kyrkan finns det sådana som byter ut det mot någonting modernare.

Försoningens ord har fortfarande samma kraft som när Paulus erövrade världen med ordet. Alla andra budskap lämnar efter sig anfäktelse och krav. Endast i det ordet finns frid för samvete och hjärta. Alla övriga budskap faller till marken inför döden. Endast i detta finns det en kraft som är större än döden och som äger himlens nycklar.

Med detta budskap framstår framtiden alltid som ljus. Den som förtröstar på det har alltid sina bästa dagar framför sig. Inget annat budskap befriar från synd, död och förtappelse. Allt är försonat. Dina synder är dig förlåtna.

Han anförtrodde åt oss försoningens ord också för att vi skulle förmedla det vidare. Låt oss se till att det förmedlas till nästa generation. Vi har alla vår egen kallelse och vår plats i livet. Men samma försoningens ord tillhör oss alla. För att tros i vårt eget hjärta och för att förmedlas vidare.

Därför säger vi med Paulus: Låt försona er med Gud.

Framåt – till startrutan...

När **Teologiska institutet i Finland** grundades för drygt 20 år sedan, fanns rötterna och orsakerna i bibelfrågan, närmare bestämt i den undervisning om Bibeln som gavs vid de teologiska fakulteterna.

STI vill aldrig förneka allt det vetande och den kunskap som man i de teologiska fakulteterna vill förmedla åt unga blivande teologer. Men man måste samtidigt konstatera, att det finns två stora farleder.

Bokhämdelser i höst

Kan man lita på Bibeln?

I september utkommer två böcker som i en mening är två teologers livsverk. Professor Heikki Räisänen's bok *The Rise of Christian Beliefs* utkommer på finska under namnet Mitä varhaiset kristityt uskoiivat? Docenten i NT, teol och fil. dr Timo Eskola's bok *Nya testamentets narrativa teologi* har precis utkommit.

Dessa två böcker talar om alternativ. Det handlar inte om ett vetenskapligt synsätt och ett ”blint trosalternativ”, utan om två medvetna val.

STI vill bidra till att skapa förtroende för Bibeln. Under hösten behandlas frågor som prof. Räisänen skriver om. Vår forskare Timo Eskola har skrivit om detta på sid 4-5 i denna tidning.

För att STI skall kunna sköta detta viktiga uppdrag, vädjar jag nu till alla STI:s vänner! Utan ert stöd kan vi inte sköta denna kallelse.

STI:s ekonomi är i ett kritiskt skede. Tillsvidare har det under detta år inkommit litet mindre understöd än senaste år. Men utgifterna har stigit. Du ber väl med oss att Gud skall ge allt som vi behöver.

Jag riktar ett hjärtevarmt tack till alla STI:s vänner för det stöd som vi har fått. Må Gud rikligt välsigna Er alla!

Henrik Perret

Bild: Henrik Perret

Lär vi oss att fråga: har Gud verkligen sagt? Eller lär vi oss att lita på Bibeln, Gud suppenbarelse? Är t.ex. Nya testamentet ett motsättningarnas och maktstridernas dokument, som inte alltid ger klart besked om att ”fel ståndpunkt” vann? Eller är Nya testamentet berättelsen om hur Kristus för sin sak till fullbordan?

STUDERANDE HAR ORDET

Laddad med skepsis

Jag började studera teologi år 2004 efter snedsprång till Otnäs och armén. De två första åren var jag ganska ivrig och gled gärna i högre sfärer. Senare tappade jag bort mig med 1800-talets existentialister i ett kärr, så att jag ännu också måste ta mig upp på torr mark.

Vid sidan av detta sysslade jag naturligtvis med ”studier”, dvs. jag hade tenter och gick ibland på föreläsningar och försökte tyda studieguidens hemliga skrift tillsammans med kontorstanterna. Mest gick jag på kaffe.

Jag drömde egentligen aldrig om att ”få arbete” eller ”få en examen” (kanske det är därför jag ännu inte har någon). Det var viktigare för mig att göra musik och vara på nattliga länkar.

Jag tänkte nog om de teologiska studierna, att ”jag koncentrerar mig på det som är intressant, för dessa studier är inte för min meritförteckning utan för livet och framför allt för döden”. Nuförtiden tänker en del av mig, att de teologiska kunskaper jag fick skulle ha varit mera till nytta på papper än i huvudet.

Nu är jag laddad med skepsis, och ingen kan hjälpa.

År 2007 började jag med tillämpade studier och tidningsarbete på tidningen Kotimaa, där jag fick god rutin när det gäller att sammanställa nyheter. Därifrån fortsatte jag till Budbäraren (SLEY, Sanansaattaja) och skrev olika saker under fyra år. Mitt ultratunna förhållande till studierna vid universitetet bevarades genom tenter i ”pastoralpsykologi” och senaste år klarade jag av gradu-seminariet.

Jag har funnit det viktigt att delta i kristen verksamhet. Den finska evangeliföreningens mässor och STI:s dagliga andakter har bevarat tron på det himmelska hemmet, på Kristus, som kommer tillbaka.

Det är roligt att Henca och Timo har svarat på frågor angående studierna – och framför allt: tack för de kyrkopolitiska grejerna, som jag sedan förmedlat till seurakuntalainen.fi.

Jag fick nyligen arbete på Bibelinstitutet, som på ett avgörande sätt påverkat mitt liv, som informatör och redaktionschef. Gradun väntar ännu. Vi får se vad jag kan göra.

Jag vill gärna ge ett tips åt mig själv och andra: kom ihåg att vara ute. Studierna är studier och riktigt trevliga, men det finns också annat att se. Den stora världen, de små människorna, och en Stor Gud.

Petri Vähäsarja, teol.stud.

HJÄLP OSS ATT HJÄLPA

Nu behövs Ditt stöd och Dina böner mer än någonsin! STI:s budget visar ett ganska stort underskott jämfört med senaste år. VI är helt beroende av våra vänner stöd. Också en mindre gåva är välkommen! Nu är läget ganska spännande...

Denna höst har STI:s existens aktualiserats igen. De frågeställningar som ledde till STI:s grundande för drygt 20 år sedan är aktuella igen. I dagarna utkommer en bok av professor Heikki Räisänen (se artikel i tidningen), som behöver det svar som STI och vår forskare Timo Eskola starkt har förespråkat. Vi kommer att försöka träffa studeranden på teologiska fakulteten och ordna samtal. Vi föreläser och undervisar om bibelkritiken och också om svaren på kritiska frågor. STI vill på ett sakligt sätt verka för att förtroendet för Bibeln som Guds Ord stärks och sprids till varje studerandes hjärna och hjärta!

Gud välsignelse önskas alla STI:s vänner!

Henrik Perret, gen. sekr., prost

AKTUELLT

BIBELNS RÖDA TRÅD i Esse 14–15.10.2012 (Leif Nummela, Henrik Perret)

BIBELRESA TILL ISRAEL 8–18.3.2012

Reseledare: teol.lic Matti Liljeqvist och gen.sekr. Henrik Perret. Pris: ca 1900€

Förfrågningar: STI (09 6689 550) eller www.sti.fi

TEOLOGISKA INSTITUTET I FINLAND

Adressen: Kajsaniemigatan 13 A 4. vån.
00100 Helsingfors

Telefon 09 668 9550

Fax 09 6689 5555

E-post: sti@sti.fi
fornamn.efternamn@sti.fi

Hemsida www.sti.fi

Bank Sampo 800011-564245
FI7480001100564245
DABAFIHH

Annställda
generalsekr. Henrik Perret (gsm 040 172 3838)
forskare Timo Eskola (hem 019 722 702)
sekreterare Kirsi Sell (hem 09 505 1796)

Teologiskt forsknings- och skolningscentrum.
Församlingsbesök, lektioner, bibliotek och läsesal.

Öppet under perioderna kl. 9–19

Finansierat av frivilliga bidrag. Medlemsavgift för understödande medlemmar: 35 €/år (studerande 10 €, kollektiv 100 €). Bokgåvor, understöd och testamenten mottas med tacksamhet.

Publicerar den teologiska tidskriften *Iustitia*. Informationsbladet *Hörnstenen* (*Kulmakivi*) sänds till understödande medlemmar.

Styrelsens ordförande
verksamhetsledare Timo Junkkaala

Medlemsorganisationer
Missionsföreningen Säningsmannen, Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistys (Bedjarrörelsen i Västra Finland), Finlands ev.luth. Student- och Skolungsdomsmission, Radiomissionsorganisationen Budbärarn, Finlands ev.luth. Folkmission, Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys, Finska Bibelinstitutet, Sv. Luth. Evangeliföreningen i Finland

Tryckeri Kirjapaino Hermes Oy

TEOLOGISKA
INSTITUTET I FINLAND
Kajsaniemigatan 13 A
00100 HELSINGFORS

* . D022*

*Ty Herren är en stor Gud,
en stor konung över alla gudar.
Han har jordens djup i sin hand,
och bergens höjder är hans.
Hans är havet, ty han har gjort det,
och det torra har hans händer format.
Kom, låt oss falla ner och tillbe,
låt oss böja knä för Herren,
vår skapare.*

Ps. 95:3-6

